

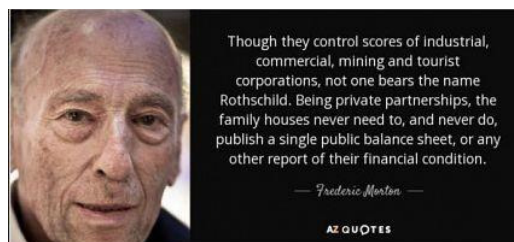
BIS Bank, de geheime bank die de wereld runt

adbroere.nl

Sommigen zeggen dat de Bank for International Settlements (BIS) niet meer is dan een uitstekende bron van financiële informatie, gebaseerd op een enorme database. Anderen zeggen dat de BIS een vrijblijvende praatclub is van centrale bankiers en dat de bank het internationale betalingsverkeer faciliteert. In werkelijkheid is de BIS Bank veel meer dan dat. Adam Lebor, een onderzoeksjournalist die een diepgaande studie van de bank heeft gemaakt en in 2013 over de BIS het boek 'The Tower of Basel' publiceerde, noemt het: De geheime bank die de wereld runt.

De missie van de BIS

In 1925, jaren voordat de oprichting van de Bank for International Settlements een feit was, verklaarde Montagu Norman, president van de Bank of England: 'Ik hoop zeer dat wij de komende zomer een private en exclusieve 'centrale bankiersclub' mogen verwelkomen. Een 'club' die in de aanvang klein is en groot in de toekomst. Dit idee leefde niet alleen bij Montagu Norman. Hij deelde het met zijn collega's Benjamin Strong, directeur van de Federal Reserve en Hjalmar Schacht, directeur van de Reichsbank. Schacht werd Reichsbank directeur tijdens de Weimar republiek in Duitsland en bleef dit onder Hitler tot 1939. Hij wordt gezien als de man die Hitlers oorlogsmachine financierde. Montagu Norman was president van de Bank of England van 1920-1944. In zijn tijd werd hij beschouwd als een van de machtigste mensen in de financiële wereld. Benjamin Strong was van 1914 tot 1928, het jaar waarin hij overleed directeur van de Federal Reserve. Tekenend voor de invloed van dit drietal is, wat Eustace Mullins over een geheim overleg in 1927 schrijft. In de hoorzitting die in 1931 in de Amerikaanse senaat werd gehouden -beschreven in 'Secrets of the Federal Reserve' van Eustace Mullins- vanwege het onderzoek naar de oorzaken van de Grote Depressie, wees alles erop dat de drie: Schacht, Norman en Strong hierin een zware verantwoordelijkheid hadden. Overdracht door de VS van goud aan Europa en verlaging van de Amerikaanse rente, tegen de markt in, na een geheim overleg tussen de heren, hadden een enorm boom-bust effect tot gevolg (niets nieuws onder de zon). Met als gevolg het uitbreken van de economische depressie.

In 1930 kregen Norman en Schacht hun zin: om de betaling van de oorlogsschulden van Duitsland aan de geallieerden te regelen werd de Bank for International Settlements (BIS) opgericht. McGarrath, de eerste voorzitter van het bestuur van de BIS onthulde echter de werkelijke missie van de BIS in Nation's Business Magazine (1931): 'De Bank staat compleet los van welke staats- of politieke bemoeienis dan ook. Voor overheidsfunctionarissen is er geen plaats in de directie. De bank is apolitiek. De bedrijfsvoering is opgezet op een commerciële en financiële basis. Overheden hebben geen invloed op en geen enkele verbintenis met het bestuur'. Het wekt daarom geen verbazing dat de BIS niet werd opgeheven toen er in 1931 een eind kwam aan de Duitse herstelbetalingen.

Aandeelhouders en zeggenschap

De oprichters van het eerste uur waren de Nationale Bank van België, Banque de France, Banca d'Italia, Reichsbank, drie Amerikaanse private banken (t.w. J.P. Morgan, the First National Bank of New York en the First National Bank of Chicago) en een consortium van Japanse private investeerders. Elk van de participanten kreeg per deelnemend land een gelijk aantal aandelen. Het is belangrijk om te weten dat alle genoemde centrale banken in die tijd in private handen waren. Er was niets 'nationaal' of 'publiek' aan de centrale banken. Het waren gewoon private banken met private aandeelhouders waaraan een monopoliepositie was toegekend. De oprichters van de BIS Bank handelden dus namens de aandeelhouders en de bank was daarom vanaf de oprichting een private onderneming. Na de oorlog werd een aantal, echter niet alle, centrale banken genationaliseerd, zoals de Bank of England en De Nederlandse Bank. Het is tot de dag van vandaag echter nog onduidelijk onder welke voorwaarden de private aandeelhouders van de genationaliseerde centrale banken hun positie hebben opgegeven. Het is niet nodig om aandelen te hebben, om toch in 'side letters' afspraken te maken waarin zeggenschap is geregeld. BIS bank 12

De Nederlandse Staat het voor het zeggen binnen De Nederlandse Bank sinds 1948, maar na de oprichting van de Europese Centrale Bank (ECB) in 1998, is deze zeggenschap slechts formeel. Als de Tweede Kamer vragen stelt over De Nederlandse Bank, dan wijst de Minister van Financiën op de afspraak dat het parlement zich niet mag bemoeien met het beleid van de ECB, dus ook niet met dat van ECB filiaal De Nederlandse Bank. Dit bleek onder meer uit de reactie van Dijsselbloem op kamervragen, die werden gesteld naar aanleiding van de kwantitatieve geldverruimingspolitiek van de Europese Centrale Bank.

Het is een onbeantwoorde vraag wat er gebeurde met de aandelen van de participanten van het eerste uur. Volgens Washington's Blog stonden in april 2007 86% van de aandelen in de BIS geregistreerd op naam van de deelnemende centrale banken en werd 14% van de aandelen gehouden door private aandeelhouders. Vier jaar eerder, op 22 september 2003 publiceerde de BIS echter het bericht dat de aandelen van de private aandeelhouders verplicht zouden worden ingekocht. Omdat de BIS een besloten vennootschap is, kan het aandeelhoudersregister niet vrij worden geraadpleegd en moeten we het doen met de -eenzijdige- informatie. De Fed New York merkt op dat de private aandeelhouders geen stemrecht hadden (hebben), dit in tegenstelling tot de nu inmiddels 60 centrale banken die zijn toetreden tot de BIS.

Op Washington's blog van september 2011 staat in het artikel 'The World's biggest central bank has private shareholders': "Het kan wel of niet waar zijn dat de private aandeelhouders geen stemrecht hebben. Maar eigenlijk is het niet van belang. Het is immers een bekend feit, dat machtige superrijken informeel hun invloed uitoefenen door gebruik te maken van stromannen. Daarom is het feit dat er private aandeelhouders zijn eigenlijk veel interessanter dan het antwoord op de vraag of ze al dan niet directe invloed uitoefenen." Bovendien, waarom legt de BIS zoveel nadruk op de inkoop van private aandelen teneinde de private zeggenschap in de BIS terug te dringen, als de private aandeelhouders al geen stemrecht hadden. Het klinkt enigszins als een omgekeerde bewijslast.

De nazi connectie van de BIS

Adam Lebor schrijft in het hoofdstuk 'The Second Tower' van de 'Tower of Basel' dat de ECB is opgericht volgens de architectuur van de BIS Bank. Niet alleen geldt dit voor de ECB, de BIS is volgens Lebor ook ten nauwste betrokken (geweest) bij Europese samenwerking c.q. eenwording. Hij plaatst in het genoemde hoofdstuk 'The Second Tower' de opmerking: 'de ongemakkelijke, onuitgesproken waarheid is dat er opmerkelijke parallellen zitten tussen de plannen van de nazi's voor de naoorlogse Europese economie en het proces van Europese monetaire en economische samenwerking zoals dat zich heeft ontwikkeld. De BIS loopt al een rode draad door beide ontwikkelingen. Directeur Puhl van de BIS (nazi) beschreef de bank als het enige echte buitenlandse filiaal van de Reichsbank, omdat het in de nazitijd het cruciale verbindingspunt was met het internationale financiële netwerk. Deze verbindingen overleefden WOII.' De nazi invloed binnen de BIS voor en tijdens WO II is door Charles Higham in 'Trading with The Enemy' met veel feiten aangetoond. Ook dat het fascisme niet beperkt was tot Duitsland en dat vooral bij de Amerikaanse en andere West-Europese grootbanken en multinationals sterke nazi sympathieën leefden. Over de naoorlogse verbinding tussen het fascisme en de EU zijn publicaties beschikbaar, zoals in de 'Nazi-roots of the Brussels EU' en het 'factie' boek van Adam Lebor 'The Budapest Protocol', dat hij geïnspireerd door het 'Red House Report' schreef. Als architect van de financiële organisatie van de EU is de voortgaande fascistische verbinding van de BIS waarschijnlijk, maar tot op heden niet overtuigend aangetoond.

De BIS opereert achter het IMF als een 'dark horse' en is selectief in wat er wel en wat niet gepubliceerd wordt. Over het oorlogsverleden van de bank wordt bijvoorbeeld op de site van de BIS een behoorlijke mate van openheid van zaken gegeven. Over de verbinding met het 'netwerk' zoals Quigley het noemt of over 'de broederschap' zoals Charles Higham schrijft, of met de 'Deep State', zoals de club ook vaak wordt genoemd, publiceert de BIS niets, zich beroepend op geheimhouding en immuniteit. De mening over de BIS van een insider

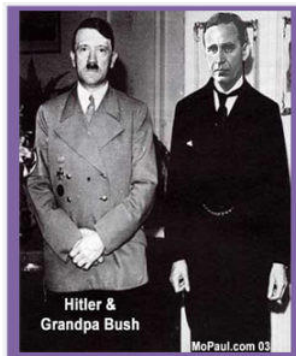
In zijn boek 'Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time' (1966), gaf dr. Carrol Quigley de sleutelrol weer die de BIS na WOII achter de schermen speelde in de financiële wereld. Dr. Quigley was hoogleraar geschiedenis aan de Universiteit van Georgetown. Ook wist hij als insider wat er omging binnen de kring van "internationale bankiers".

Twee quotes over de BIS uit Tragedy and Hope:

"Ik heb kennis van de werking van dit netwerk omdat ik haar twintig jaar lang heb bestudeerd en ik gedurende twee jaar begin jaren '60 in de gelegenheid ben geweest om de geheime verslagen en documenten te bestuderen. Ik heb geen enkele aversie naar het netwerk toe en evenmin naar de meeste van hun doelstellingen, maar mijn grootste bezwaar is dat de betrokkenen bij het netwerk anoniem willen blijven en dat ze hun doelstellingen niet openbaar willen maken, hoewel hun rol in de geschiedenis van dermate grote invloed is, dat dit wel het geval zou moeten zijn."

en:

“De krachten achter het financiële stelsel hebben nog een ander, verrijkend doel, niets minder dan een wereldorde te creëren op basis van een in private handen zijnde wereldwijde financiële controle. Zo wil men het politiek systeem van elk land afzonderlijk controleren alsmede de gehele wereldeconomie. Het systeem zal op een feodale manier worden gestructureerd via ‘s werelds samenwerkende centrale banken door middel van in het geheim gesloten akkoorden. De hoofdzetel en het anker van dit systeem is de BIS in Bazel Zwitserland. Deze bank is in private handen en wordt gecontroleerd door banken die op hun beurt in private handen zijn.”

De sleutel van het succes van de BIS zit er volgens dr. Quigley in, dat “de internationale bankiers -vergaderd in de BIS- het geldsysteem van alle landen controleren en manipuleren en tegelijkertijd de schijn ophouden dat de controle bij de regering ligt.” Mervyn King ex president Bank of England en voorzitter van meerdere BIS comités gaf in een interview met auteur en journalist Adam Lebor in 2013 aan dat er geen besluiten worden genomen in Bazel: “Het is overdreven om te zeggen dat wij in Bazel politiek maken. Dit is voorbehouden aan de nationale centrale banken. De BIS vergaderingen zorgen ervoor dat wij beter zijn geïnformeerd.” Een praatclub van nette heren in streepjespakken, dus. BIS secretaris-generaal Peter Dittus zei in een interview met Der Spiegel in 2009 echter: “Onze kracht is dat we geen wetgevende macht hebben. Onze bijeenkomsten zijn niet gericht op besluitvorming. Het gaat om het uitwisselen van visies. Deze visies vinden hun verdere weg in de wereld op een subtielere manier, door een proces dat zou kunnen worden vergeleken met osmose” Met osmose bedoelde Dittus dat de informatie zo wordt gedoseerd dat doordringt wat moet doordringen in de hoofden van de spelers in de financiële wereld en via hen in die van de politiek. Immuniteit en geheimhouding, waarom?

In 1987 werd het Headquarters Agreement getekend tussen de Swiss Federal Council en de BIS Bank.

Enkele kernpunten uit het akkoord:

Verregaande immuniteit voor de bank en voor het personeel, onschendbaarheid, vrijstelling van belastingen.

Medewerkers kunnen niet worden vervolgd voor handelingen die zijn verricht in het kader van de uitvoering van hun taak.

Het gebouw en de archieven zijn niet toegankelijk voor de Zwitserse autoriteit.

Medewerkers, bestuurders van aangesloten centrale banken officiële genodigden genieten een met diplomaten vergelijkbare status, zo ook de papieren die zij in hun bagage hebben.

Er worden geen openbare verslagen gemaakt van de vergaderingen.

Er is geen democratische, parlementaire controle mogelijk.

Alles wat binnen besproken wordt is strikt vertrouwelijk. Transparantie komt niet in het BIS woordenboek voor. Niets wordt verwerpelijker geacht dan een indiscrete bankier.' (Der Spiegel 2009)

"De heren BIS-bankiers hebben zichzelf volledig ingedekt. Nog sterker, ze mogen te allen tijde met hun gezin naar Zwitserland vluchten waar niemand hen voor de rechter kan slepen als vergelding voor het opblazen van het financiële systeem"

Willem Middelkoop

Er zijn zestig centrale banken lid van de BIS, inclusief die van Brazilië, Rusland, India, China en Zuid Afrika, de BRICS landen.

Wat is de rol van de BIS Bank?

De BIS is vergelijkbaar met een Chinese doos. Als je een la opentrek dan zie je maar een deel van de inhoud ervan.

De delen zijn door hoge muren van elkaar gescheiden, waardoor de functionaris die de statistische informatie verzorgt, niets weet van wat er in de vergadering van de centrale bankiers wordt besproken. Ook werkt de BIS met spin-offs. Comités en commissies met een eigen structuur en organisatie, zoals het Bazel Comité voor supervisie van banken, waarvan Wellink jaren voorzitter is geweest en die Bazel I, II en III heeft geproduceerd als regelgeving waaraan de commerciële banken over de hele wereld zich dienen te houden. Verder is er het 'Markten Comité', waarheen de goudpool is verhuisd nadat het jarenlang onder regie van N.M. Rothschild & Sons in Londen was gecentreerd en sinds 2013 het 'Financial Stability Board', dat een grote rol speelt bij het ontwikkelen van de nieuwe orde, waarin het wereld financiële stelsel nadat het volgens verwachting zal zijn gecrasht op een nieuwe manier vorm zal worden gegeven met dezelfde bazen maar met andere regels en praktijken.

De SDR (Special Drawing Rights), het 'mandje' van de belangrijkste wereldmunten: de Amerikaanse dollar, De Chinese renminbi, de Japanse yen, het Britse pond en de Europese euro, zal op het juiste moment worden verheven tot nieuwe wereldmunt, zoals dat met de voorloper van de euro, de ecu het geval is geweest. In oktober 2016 vond er een herschikking plaats van het mandje. De renminbi trad toe en de percentages van de euro, het pond en de yen namen af - de dollar een beetje-. Deze herschikking is een prelude op de situatie, waarin China een grote rol gaat spelen in de nieuwe orde. Vriend en vijand is het erover eens dat de Amerikaanse era van alleenheerschappij van de dollar aan zijn einde komt. Officieel gaat het IMF over de SDR. De werkelijkheid is dat de SDR een product is van de BIS en dat deze bank de steun heeft van zestig centrale banken (alle aandeelhouders van de BIS), waaronder China, Rusland, India en Brazilië (BRICS landen) en de Verenigde Staten (met zowel de Fed New York als de Federal Reserve als participanten, waarmee het het enige land is dat een dubbele deelname heeft). De bewering dat de BIS op Europa is gericht is nogal misleidend; het is de bank van de centrale bankiers, wereldwijd.

De balans en de verlies en winstrekening van de BIS Bank worden gepresenteerd in SDR. Op de balans per 31 maart 2016 stond een eigen vermogen van de BIS Bank van SDR 18,4 miljard en een balanstotaal van SDR 231 miljard, voor een bank een voorbeeldig eigen vermogen met 8% van het balanstotaal. De BIS had voor een

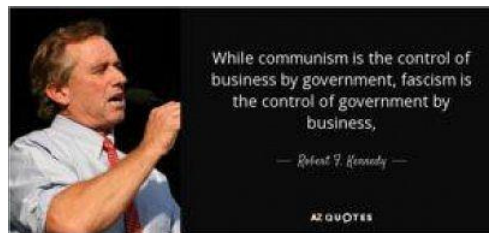
geldwaarde van SDR 9,8 miljard aan goud in bezit en SDR 10 miljard aan goud deposito's in bewaring van klanten. Klanten zijn hoofdzakelijk centrale banken, op de balans staan echter ook leningen aan landen en staatsobligaties.

'Twee jaar geleden ontmoette ik in Sevilla een jonge Spaanse bankier. We raakte aan de praat over het corrupte financiële systeem . Ik zei dat we de FED moesten afschaffen omdat het maffia is. Hij zei dat hij in Basel werkte bij de BIS, dat is het hoofdkantoor van de maffia zo zei hij, ik kende de BIS toen nog onvoldoende. Nu weet ik waarover hij sprak.'

Hans Bakker

Onderzoeksjournalist Epstein in Harper's magazine 'Ruling the World of Money' (november 1983). Hij was de eerste journalist, die een tipje van de sluier over deze bank optilde. Epstein trok drie hoofdconclusies uit zijn onderzoek:

het hechte 'geloof' dat centrale banken los van hun overheid moeten werken. laat de politiek niet beslissen over de toekomst van het financiële stelsel als een van de centrale banken in de problemen raakt, dan moet door de anderen worden ingegrepen

De BIS wordt niet zonder reden 'het financiële Vaticaan' genoemd. De BIS is geworden wat Montagu Norman al in de 20er jaren voor ogen had, al dan niet daartoe geïnspireerd door de belangrijkste aandeelhouder van de Bank of England (Rothschild). Norman was van 1920-1944 president van de Bank of England. Hij gold in zijn tijd als een van werelds meest invloedrijke personen en de Bank of England was in zijn tijd nog een hoofdrolspeler in de wereld van het geld. De BIS heeft zich volgens de wens van Norman, Schacht en Strong ontwikkeld tot 'de hoofdzetel en het anker van het financiële systeem'. Zorgvuldig beschermd tegen ongewenste bemoeienis.

Gelet op de enorme inkomens- en vermogensongelijkheid in de wereld van vandaag, de massale belastingontduiking van de superrijken, de 1:1 relatie tussen geld en macht en de rol die deze bank op het financiële wereldtoneel speelt, kan worden vastgesteld dat de BIS Bank geen belangstelling heeft voor het welzijn van alle wereldburgers maar slechts voor die van enkelen. Aan de vruchten herken je de boom.

armoede is de ergste vorm van geweld (Gandhi)

